

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

Шановні колеги!

Від щирого серця вітаємо Вас
та Ваші родини з Новим 2004 роком
та Різдвом Христовим!

Бажаємо Вам особистого щастя,
доброго творчого настрою в колективі,
родинного добробуту,
міцного Вам здоров'я, оптимізму,
успіхів у Вашій справі
та здійснення мрій
у Новому році!

З повагою,

Ректор

Голова

профкому

В. О. М. ПІТЯНКО

М. П. ОСТРОВЕРХОВ

Шановний Олександр Миколайовичу!

Від щирого серця висловлюю Вам велике материнське спасибі за те, що надали можливість безкоштовно навчатися моїй доньці, студентці 742 групи Стружко Олі.

Цей безцінний подарунок до дня студента додає їй насаги набувати Вашому прекрасному університеті знання, які в майбутньому вона сподівається використати на благо нашої України.

Ви допомогли сироті, і Бог віддячить Вам за це сторицею.

Велике спасибі за Ваші добрі справи, за чуйність, співчуття та піклування.

Бажаю вам міцного здоров'я і всіляких гараздів. Хай Господь береже Вас.

З низьким земним укліном
до Вас Стружко
Валентина Віталіївна

Від вихованця полку - до професора

Виповнилося 75 років професору кафедри «Облік і аудит» Глазиріну Віталію Пилиповичу. Він народився 29 листопада 1928 року у селі Єрмілівці Кіровоградської області. Після закінчення 7-го класу у травні 1944 р. став вихован-

цем 150-го гвардійського Червонопрапорного полку 50-ї гвардійської дивізії.

У 1949 р. закінчив середню школу, у 1953 – Харківський юридичний інститут, у 1954 – річні курси при Київському Державному Університеті ім. Т. Г. Шевченка, а з 1954 р. і по нинішній час – працює викладачем економічних дисциплін у вузах м. Дніпропетровська: 1954-1956 рр. – фармацевтичному, 1956-1976 – інженерно-будівельному, з 1976 р. і по нині у ДІІТі.

У 1964 р. став кандидатом економічних наук, у 1966 – доцентом, з 1990 р. – професор, з 1968 р. на протязі 29 років завідував кафедрою економічної теорії. Зараз – професор кафедри «Облік і аудит».

За 50 років науково-педагогічної діяльності Віталій Пилипович брав активну участь у підготовці близько 20 тисяч фахівців з вищою освітою – провізорів, інженерів та економістів. Надав допомогу 45 здобувачам наукових ступенів та звань: 7 докторам наук (професорам), 38 кандидатам (доцентам), 7 магістрам. Був керівником 25 студентів – лауреатів республіканських та обласних конкурсів. Різними виданнями надруковано понад 150 наукових робіт загальним обсягом 100 друкованих аркушів.

У даний час на високому професійному рівні веде заняття з 7 економічних дисциплін, бере активну участь в суспільному житті університету, у вихованні студентів.

За свою сумлінну працю нагороджений Орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня, 12 медалями, відмічений 70 заохоченнями.

«Діду, то чума усіх забрала?..»

Болісне питання дитини, жертви жахливого 33-го, яке прозвучало з вуст героя художнього кінофільму «Голод 33», завершувало перший день Тижня Скорботи, присвяченого вшануванню пам'яті жертв голодомору і сталінських репресій, що проводився кафедрою українознавства Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна з 20 по 28 листопада 2003 року.

Розпочався Тиждень Скорботи Міжвузівськими студентськими читаннями, приуроченими до 70-х роковин голодомору в Україні. У читаннях, що проводилися на базі навчальної лабораторії кафедри – Світлиці, взяли участь викладачі, аспіранти, студенти ДІІТу, УДХТУ, ДНУ, Дніпропетровського транспортно-економічного технікуму, викладачі та учні технічного ліцею при ДІІТі.

Доповіді, які прозвучали на читаннях, були побудовані на вивченні історичних праць та вражаючих свідченнях очевидців, зібраних самими студентами. Інформація про події 33-го сприймалася не лише на розумовому, а й на емоційному рівні завдяки особливій атмосфері навчально-виховної лабораторії – Світлиці (авторського проекту ст. викладача кафедри Г.Л. Івашенка) – образу, символу української світлиці, України.

Уже не в перший раз з часу свого заснування Світлиця зустрічала гостей, але цього разу гостини були водночас урочи-

стими й сумними. Під поминальний дзвін, при запалених свічках присутні віддали данину пам'яті загиблим хвилиною мовчання. Центральною експозицією Світлиці у цей день і протягом тижня була скульптура викладача НВК № 28 Ольги Василівни Білової «Голодомор», виконана у нетрадиційній техніці паперової пластики. На покутті, під образами, була інстальована композиція «Остання молитва». Надзвичайне враження справляли й дві фотовиставки «Посміхніться! Вас знімають» й «Мамочко! Я хочу їсти!!!», які одночасно діяли у Світлиці. Перша – старі шкільні світлинки: усміхнені, серйозні, напружені, задумані дитячі обличчя. Друга – суцільний жах: діти-скелети, уражені гангреною кінцівки, вирячені божевільні очі.

Протягом читань звучали уривки з поеми Антонія Кравченка-Русіва «Голодомор» та повісті Василя Барки «Жовтий Князь» у виконанні студентів та ліцеїстів. Розпочиналися читання переглядом документального фільму «Великий злам» про колективізацію та голодомор, вкінці демонструвалися уривки з художнього фільму Олесея Янчука «Голод 33», що отримав п'ять призів на всеукраїнських та міжнародних кінофестивалях.

Оформлення Світлиці, чергування документальних і художніх свідчень із особливим почуттям прочитаних і розказаних студентами й ліцеїстами, музичний супровід, кадри кінофільмів – усе це сприяло емоційному відтворенню подій

трагічного 33-го. Під час читань панувала незвична для молодіжної аудиторії тиша – побачене й почуте спонукало до мовчазності й зосередженості, адже більшість присутніх мала родичів, які постраждали в роки голодомору.

26 листопада відбувся ще один захід у рамках Тижня Скорботи – презентація поеми А.І. Кравченка-Русіва «Голодомор» та скульптури «Голодомор» О.В. Білової. Захід розпочався панахидою по загиблих, яку відправив священник Української православної церкви отець Василь Юнак. Далі митець Ольга Білова ділилася зі студентами таємницями творчості, а поет Анатолій Кравченко-Русів декламував уривки з поеми «Голодомор», які звучали особливо широко й зворушливо в авторському виконанні.

Щодня з 21 по 28 листопада у Світлиці проходили засідання літературного відоклубу, на яких демонструвався художній фільм «Голод 33». Ці засідання відвідали більше 100 глядачів – студентів університету та гостей Світлиці.

Тиждень Скорботи в університеті допоміг усім його учасникам по-новому подивитися на події далекого 1933-го, глибоко відчувти трагедію і біль свого народу, усвідомити, що у злочину, який має назву «геноцид», немає строку давності.

*Зав. лабораторією українознавства
Г.О. Маслюченко*

Мисс ДИИТ-2003

27 ноября в стенах Дворца культуры студентов прошел шестой по счету праздник красоты. Восемнадцать участниц оспаривали право носить звание самой-самой привлекательной девушки ДИИТа. В течение трех часов они очаровывали жюри и зрителей своими талантами: танцевали, дефилировали на сцене в шикарных вечерних платьях, перевоплощались в образы. Эта часть конкурса получилась одной из самых интересных: девчонки проявили немало фантазии, создавая костюмы своих любимых героинь: первобытная Ева, прикрывающая свое тело только несколькими фиговыми листиками, и возвышенно-романтическая Наташа Ростова, собирающаяся на первый бал, сексуальная Мэрилин Монро и решительная Анка-пулеметчица, целящаяся винтовкой прямо в членов жюри, зажигательная Эсмеральда и покорительница сердца турецкого султана Роксолана, поп-дива Мадонна и божественная Афродита, родившаяся из морской пены, властная Екатерина II и лирическая Мавка. Все образы были просто супер!

Слабее оказались конкурсантки в разговорных жанрах. Так, в видеороликах «Чтобы вы хотели изменить в мире» редко кто из них блистал остроумием, выдавая по большей части банальные мысли. Не спас ситуацию и «конкурс ведущих» популярных телепрограмм. Запомнилась лишь участница под номером 14 Татьяна Климчук (фак-т «УГП»), которая приготовили та-

кой салат из баклажанов, что у многих в зале потекли слюнки. Неплохим спортивным комментатором оказалась и Мария Бредихина («ЭМТ»).

Последний конкурс – выход в вечерних платьях – еще раз подтвердил прописную истину, что красивая одежда очень изменяет человека. Естественно, в лучшую сторону. В роскошных нарядах девчонки выглядели как настоящие Барби: изящные позы, скопированные у профессиональных моделей улыбки-маски. Хотя было уже известно, что девятерым из них, не прошедшим в финал, ничего не светит, кроме утешительных подарков – косметических наборов от спонсоров.

Настал волнующий момент. Жюри приступает к работе. «Мисс дружба» стала Светлана Самчук (механический факультет), «Мисс Avon» – снова удача улыбнулась этой девушке, «Мисс Brocard» – Мария Бредихина, на конкурс «Кино-мисс» в кинотеатре «Родина» приглашены Татьяна Климчук и Наталья Ястребова (фак-т «МТ»), больше всего симпатий у зрителей завоевала Елена Лусь (фак-т «ТК»). Второй вице-мисс ДИИТа названа Александра Ильчук (фак-т «ПГС»). Первой вице-мисс ДИИТа признана Татьяна Климчук, а корона победительницы досталась Марии Бредихиной.

Татьяна ТАНАСИЕНКО

Губернатор у ДІТі

23 грудня в університеті перебував голова Дніпропетровської облдержадміністрації Володимир Григорович Яцуба. Він відвідав музей університету, Світлицю, ліцей, обчислювальний центр,

кафедру «Будівлі та будівельні матеріали».

Під час свого перебування в університеті В.Г. Яцуба зустрівся з провідними вченими, оглянув тренажер машиніста в ГНДЛ ДМРС, виставку наукових досягнень університету. З усіх представлених робіт особливу зацікавленість викликали пакети прикладних програм із різних напрямків діяльності кафедр і лабораторій.

Під час зустрічі з ректоратом були обговорені актуальні питання, що стоять перед обласною адміністрацією, до вирішення яких

можуть бути залучені вчені університету.

Робочий візит закінчився оглядом території ДІТу та відбудованого басейну.

*Проректор з навчальної роботи
О.С. Распопов*

Всі в заплив

24 грудня відбулося урочисте відкриття після капітального ремонту плавального басейну. На цій події були присутні голова Жовтневої районної ради В.Ф. Лукашова, директор ТОВ «Стройекспрес», яке здійснювало ремонтні роботи, В.В. Крісько, заступник начальника управління освіти і науки Дніпропетровської міської ради В.К. Горячев, провідний спеціаліст Обласного управління з фізичної культури і спорту І.К. Шкловський, а також студенти, курсанти та викладачі кафедри фізичного виховання.

Будівництво плавального басейну в ДІТі почалося в 1964 році. Безпосередньою причиною для початку робіт послужило те, що норматив з плавання (обов'язковий при здаванні норм ГПО) студентам доводилося здавати восени або навесні на річці Дніпро. Був створений штаб будівництва плавального басейну, який очолив проректор інституту Н.Н. Кишеня. Проект басейну склали студенти і викладачі кафедри будівельного виробництва факультету ПЦБ (зав. кафедрою доцент С.С. Ульріх). У цій роботі брали участь викладачі І.Р. Запченко, М.І. Кирейко, В.В. Сметанін і студенти Луценко, Бандура, Родосельський. Будівництво басейну велося на суспільних засадах студентами і співробітниками інституту. Будівельні роботи були закінчені за два роки.

Організаційною роботою з відкриття плавального басейну займався В.А. Астахов (у даний час доцент кафедри фізвиховання). За його особистою участю при басейні була відкрита ДЮСШ з плавання (1967 р.), яку очолив Логвинов В.Н. Тренерський колектив ДЮСШ - В.І. Карауш, Л.В. Клименко, Л.А. Клименко, І.Г. Доценко - за короткий час підготував ряд майстрів спорту, кандидатів у майстри спорту і спортсменів-розрядників.

Першим норматив майстра спорту з плавання виконав Середенко Семен, який став чемпіоном України (тренер Клименко Л.В.). У 1971 році Руцька Наталя стала чемпіонкою Центральної Ради ДСТ «Локомотив», взяла участь у чемпіонаті світу серед залізничників і стала срібним призером. За час роботи ДЮСШ норматив майстра спорту виконали: Прокопенко С., Румянцев В., Скобіна Н., Банвер Л., Зеркаль Г., Кукса Ю., Вісін А. Кандидатами в майстри спорту стали: Шевченко В., Воріна А., Жмайлова О., Мурашко В., Загорецький В., Чорномаз Ю., Пашкевич А., Соколовський Л., Набивач С., Набивач Н., Мотузас О., Фоменко С., Шерстов О., Кравчук А.

Багато вихованців ДЮСШ після закінчення середньої школи поступили до ДІТу і, будучи студентами, продовжували удосконалювати свою спортивну майстерність. Починаючи з 1967 р. команда ДІТу з плавання була багаторазовим переможцем і призером спартакіади вузів МШС СРСР, спартакіади вузів області. Великий внесок у підготовку спортсменів вищих розрядів зробив старший викладач кафедри фізвиховання Клименко Л.В. Почесний майстер спорту СРСР, шестиразовий чемпіон України, дворазовий призер чемпіонатів СРСР (1963, 1967 рр.), чемпіон світу серед залізничників (1968 р.),

він з 1967 по 1988 роки підготував 6 майстрів спорту, 22 кандидати в майстри спорту.

Капітальний ремонт басейну розпочався у липні 2002 року. Ремонтні роботи виконувались ТОВ «Стройекспрес», ТОВ «Сіті-строй» та ТОВ «Придніпров'є». Були використані сучасні матеріали, новітні технології ремонту та обладнання.

Після перерізання символічної стрічки головою Жовтневої ради та ректором університету в оновленому басейні відбулися показові змагання спортсменів університету.

*Голова спортклубу ДІТу
В.Ф. Ульченко*

Галерея ДІПТ

12 листопада в нашому університеті була відкрита художня галерея ДІПТ, в якій відбувається перша виставка українського сучасного мистецтва.

Головною метою галереї є популяризація сучасного образотворчого мистецтва. Галерея представляє професійних художників – як провідних майстрів, так і талановиту молодь. Це коло митців, які об'єктивно мають високий міжнародний рейтинг, підтверджений придбанням їхніх творів європейськими та американськими

музеями сучасного мистецтва, банками і відомими приватними колекціонерами, багатьма публікаціями в найбільш авторитетних виданнях сучасного мистецтва.

Галерея формує власну колекцію, незалежну від сьогоденної кон'юнктури ринку. Виділити стиль або прихильність того чи іншого митця до певного напрямку дуже складно, бо стильові межі сьогодні розмиті. У кожного своє бачення, свій власний принцип відбору сюжету і побудови концепції. Одних більше хвилює створен-

ня живописної форми, інші за основу беруть зміст зображеного. Проте всіх єднає професіоналізм, майстерність, прагнення до дослідження нових живописних просторів, нових пластичних форм, оригінальної образотворчої мови.

Це спроба звернення до внутрішнього світу людини через позитивні, світлі начала. Це своєрідний пошук Атлантиди у власній свідомості, бо прагнення до любові та краси живе у кожному.

Куратор галереї Валерій Сосна

«Є В НАС ДИКІ ТАНЦІ!»

Іменно эти слова пел город на Днепре 15 декабря во Дворце спорта «Метеор», где состоялся сольный концерт певицы РУСЛАНЫ в рамках всеукраинского тура в поддержку первого официального альбома «Дикие танцы». Тур стартовал 25 ноября, поэтому в Днепропетровск Руслана приехала уже порядком утомлённая. И всё же она не отказалась от встречи со

- Тур! Те, як сприймають нас глядачі. Чесно зізнаюся: не чекала від проекту такого успіху!

• **Что такое по-вашему быть звездой?**

- «Зірка» – це «поганяло»! У селі бабусі корову так називають!

• **Каких подарков Вы ждёте от судьбы?**

- Єдине, чого я насправді зараз хочу, – добре відіспатись! Дуже напружений графік. Відень: прес-конференції, інтерв'ю, автограф-сесії, різні зустрічі. А ввечері концерт, після якого дуже «ковбасить»! Ніч в дорозі, а зранку знову по цій схемі!

Во второй части мероприятия все присутствующие имели возможность взять автограф и сфотографироваться с певицей. Руслана не обделила вниманием ни одного человека, попавшего на встречу, и

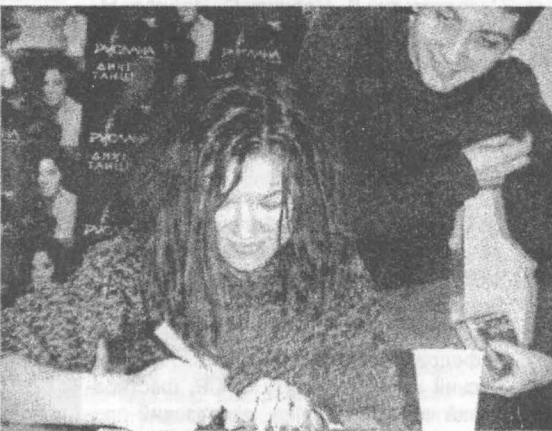

дала более сотни автографов. После этого певицу проводили бурными аплодисментами.

Но самое интересное было дальше. Организаторы встречи – ректорат и комитет по делам семьи и молодёжи университета вручили 30-ти самым активным студентам билеты на концерт. Вечером всех ожидало настоящее шоу. Во время концерта Руслана и балет «Життя» переодевались четыре раза, и во что! Национальные мотивы, модные тенденции, кожа, лён, заклёпочки, шнурочки... Особый колорит «Диким танцам» придавали трембиты и другие экзотические гуцульские инструменты, на которых играли Руслана и музыканты.

Даже несмотря на то, что светооборудование отказывалось работать на протяжении всего вечера, можно смело сказать, что Днепропетровск теперь знает какие они – «Дикие танцы».

Андрей Карпенко

студенческим активом и сотрудниками нашего университета. Встреча проходила в стенах нашего ВУЗа. Приятную и довольно дружелюбную атмосферу во многом задавала сама певица, отвечая на вопросы студентов:

• **Что собой представляет ваша жизнь вне работы?**

- Її нема! Тренажерні зали, щоденні репетиції, робота в студії – саме цим ми – музиканти й живемо. Це не робота, це своєрідний спосіб життя.

• **Ваше самое сильное впечатление за последнее время.**